

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA

Tel. 972 22 50 44

www.cinematruffaut.com

a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

EL REVERENDO

First Reformed

Estats Units, 2017

Direcció i guió: Paul Schrader

Intèrprets: Ethan Hawke, Amanda Seyfried, Michael Gaston

Durada: 108 min

Gènere: drama

Idioma: anglès

Data d'estrena: 28/09/2018

Els camins de la redempció són inescrutables

El cinema del nord-americà Paul Schrader sempre s'ha caracteritzat per una concepció apassionada i visceral del medi. Guionista de referència de Martin Scorsese -de qui va signar els textos de *Toro salvaje* o *Taxi driver* entre d'altres-, Schrader ha anat alternant la seva carrera amb una trajectòria més irregular com a director. Al costat de grans títols -com sobretot *Afflicción*, *El beso de la pantera* o *American gigolo*- hi ha també algunes obres molt decebedores, especialment els darrers anys, en què ha estat molt per sota del que el seu immens talent feia pressuposar. Amb *El reverendo*, torna un Paul Schrader en plena forma, que recupera la visceralitat que sempre l'ha caracteritzat però també una maduresa i sabiduria cinematogràfica que als cineastes només els pot donar el coneixement i l'experiència de molts anys. El seu últim film ho és tot menys una pel·lícula acomodada, conformista o convencional. És justament tot el contrari d'això. És un film radical, inclassificable, incòmode, reflexiu, i que sobretot té la capacitat de plantejar una amplíssima mostra d'alguns dels grans dilemes de la societat contemporània: des de la consciència moral, la impossibilitat d'assolir la felicitat absoluta, la redempció, la desintegració dels valors o la destrucció de l'entorn mediambiental, per citar-ne només alguns dels més explícits. Toller (Ethan Hawke), el protagonista de *El reverendo*, és un capellà d'una església evangelista que decideix començar a escriure un diari personal en el que aboca els seus pensaments i vivències quotidianes. La seva congregació l'adscriu a l'església de la Primera Reforma (d'aquí el títol original del film), un temple amb més de 200 anys d'història que té més de relíquia turística que de vertadera comunitat de fidels. A través del seu diari -que vol escriure durant un any per després destruir-lo-, anirem coneixent la seva ment torturada pels dilemes vocacionals, però sobretot pels problemes de consciència d'un passat marcat per la mort d'un fill a la guerra de l'Iraq, la seva addicció a l'alcohol i una frustrada vida afectiva. Quan Toller entrarà en contacte amb dos feligresos, Mary (Amanda Seyfried) i el seu marit, un home obsessionat pel canvi climàtic i la deriva apocalíptica de la salut mediambiental del planeta, les seves debilitats començaran una perillosa deriva autodestructiva. La mirada de Paul Schrader per encarar aquest material

no podia ser certament convencional. En aquest sentit, *El reverendo* és una pel·lícula que sorprèn si la posem en contrast amb la majoria de propostes que arriben a les nostres pantalles. Acostumats a veure un cinema que busca jugar sobre segur, que no es mou de terrenys acomodats, amb un risc mínim i una incapacitat per experimentar amb propostes formals radicals, el film de Schrader transita per un terreny que resulta molt estimulants, gairebé marcià. Amb clares influències -reconegudes pel propi director- de Dreyer i Bresson, la posada en escena de Schrader és extrema i sense concessions. Però en cap cas és gratuïta sinó perfectament adequada amb el que ens està explicant. Rodada en format 4/3 (pantalla quadrada), pràcticament sense música extradiegètica, amb llargs plans fixes sense gairebé moviments de càmera, amb una fotografia extraordinàriament neta i despullada d'efectismes, *El reverendo* és un prodigi de coherència i contenció. Almenys fins al sorprenent desenllaç, que no rebel·larem, però que Schrader justifica com un final obert que vol que cada espectador interpreti des del seu punt de vista. L'altre element que excel·leix a *El reverendo* és l'equilibri entre el Paul Schrader guionista i director. En l'origen del film hi ha sobretot un gran text cinematogràfic, però emergeix una figura de realitzador veterà que estava en hores baixes i que aquí reprèn amb força la seva carrera per mitjà de l'experiència i sobretot de la capacitat d'arriscar sense tenir res a perdre-hi. Rodada només en 20 dies, amb un equip limitat i amb la complicitat d'un equip d'actors esplèndid, on destaca un Ethan Hawke perfecte en el paper d'aquest capellà torturat, que intenta dominar els seus dimonis interns i que busca una redempció impossible, *El reverendo* és un gran pas endavant que ens retorna el millor Paul Schrader i que esdevé una de les propostes més trencadores i estimulants del cinema que ens ha arribat aquest 2018.

Paco Vilallonga
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona